

Ter herinnering aan

Rie Heilen-Hulshof
1926 - 2003

Oldenzaal, 5 juli 2003.

Iedereen die Rie heeft gekend, herinnert zich haar als een markante persoonlijkheid.

Zij was iemand die haar eigen weg baande en haar doen en laten lardeerde met standvastigheid en humor. Vele jaren heeft zij moeten ervaren dat ze door ziekten niet kon realiseren waarvan zij droomde.

Ongeveer veertig jaren heeft zij, samen met Heinz, kleur gegeven aan huis en haard; gelukkige jaren.

Na het overlijden van Heinz, in 1990, werd het palet nogal wat bleker.

Zij zocht ontspanning en vond voldoening in het schaakspel en kon zich overgeven aan het bridgen. Toen de regie over het functioneren langzamerhand minder en minder werd en zelfstandig wonen niet meer verantwoord was, moest ze zich overgeven aan helpende handen van mensen, dichtbij en op afstand.

Dat kostte haar veel moeite en dat is tot haar laatste heldere periode zo gebleven. Uiteindelijk kreeg ze de zorg die nodig was in de Schakelafdeling in het ziekenhuis in Oldenzaal.

Daar heeft ze, na een zeer korte, met warme zorg omringde periode, haar einde voelen naderen en zij kon en wilde dat niet langer meer weerstaan.

Voor zover wel, haar retorische vraag kan dan worden gesteld:

*Dit eiland;
Hoe zijn wij hier geland,
waartoe..... vanwaar.....?
ligt ergens aan het strand
dat vreemde schip, nog klaar?
en als het anker is gelicht,
naar waar..... naar waar?*

*Stil, sluit de deuren dicht.....
bemin elkaar....*

A. Roland Holst.